

L'ÈTICA DE DINCAT

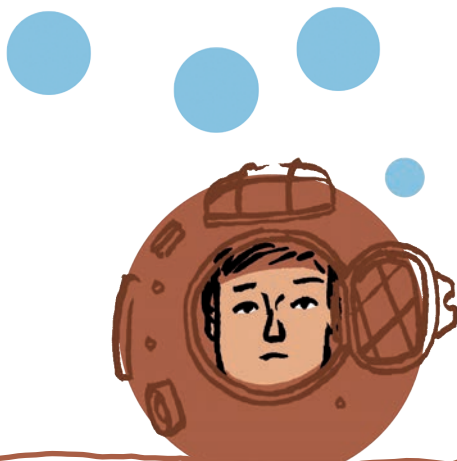
1. Igualtat

Igualtat significa que, pel sol fet de ser persones, tots tenim els mateixos drets i que qualsevol tracte diferencial només és admissible o necessari si té per objecte atendre la diversitat o la desigualtat social.



2. Llibertat

Actuar amb llibertat significa decidir sobre qualsevol qüestió, gran o petita, que afecta la nostra vida; sense que ningú ens obligui a decidir-ho.



5. Justícia i cura

Ser just significa respectar i promoure els drets de les persones, sense excepcions, perquè tots tenim els mateixos drets.



3. Intimitat

del cos, les coses i els espais

Hi ha parts del nostre cos, coses i espais que ens pertanyen i que són molt importants.

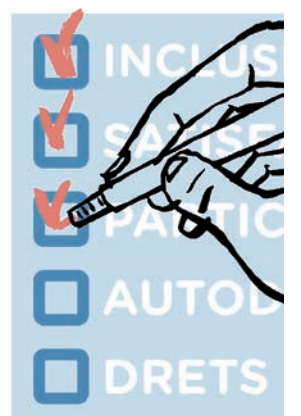


de les dades personals

La intimitat no només té a veure amb allò que es pot veure o tocar i amb els espais als quals es pot accedir, sinó també amb la informació que s'obté o es transmet.

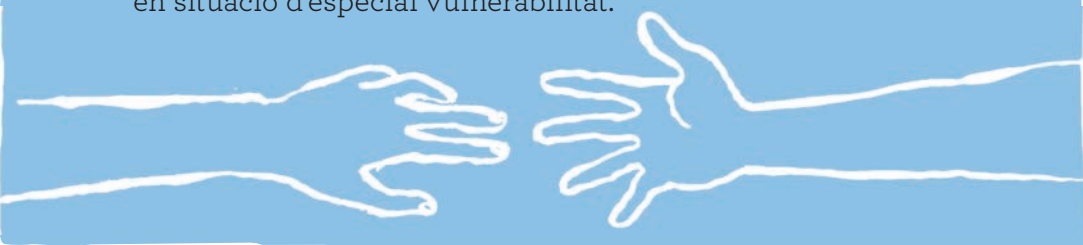
6. Qualitat

La qualitat està molt lligada a la satisfacció de les necessitats dels diferents grups d'interès, que en les nostres organitzacions són fonamentalment les persones amb discapacitat.



4. Ajuda

Ajudar significa influir positivament en la vida de les persones. Sorgeix de la responsabilitat que tenim cap als altres, sobretot si es troben en situació d'especial vulnerabilitat.



7. Participació, transparència i responsabilitat social

En una organització, la participació de les persones en allò que les afecta és una mostra de reconeixement i un instrument cabdal per a la consecució dels objectius.



La missió de Dincat és...

Vetllar per la defensa i l'exercici ple dels drets i la promoció de la qualitat de vida de les persones amb discapacitat intel·lectual o del desenvolupament i de les seves famílies, en l'àmbit territorial de Catalunya.

Aquesta missió es du a terme, principalment, per mitjà de l'actuació de les entitats federades.



Un conjunt de valors, principis, drets i deures que orienten l'actuació de les persones i les organitzacions.

Aquest document identifica els valors especialment importants per a Dincat. De cada un d'ells desplega principis, drets i deures que s'han de respectar i que han d'orientar les accions i les relacions de suport a les persones amb discapacitat intel·lectual o del desenvolupament.

En tots aquests valors hi és present, i és el fonament de molts d'ells, la dignitat de la persona. És difícil definir en poques paraules el valor de la dignitat, però es pot dir que té a veure amb el respecte i estima que mereix la singularitat irrepetible de cada persona.

Entenem l'ètica com...

Un exercici de reflexió permanent sobre els valors, drets i deures i la seva concreció en les situacions.

Aquest document és fruit d'una reflexió col·lectiva i convida totes les persones a millorar-lo, aprofundir-hi i aplicar-lo a cada situació, per tal d'aconseguir l'excel·lència ètica. En aquest sentit, és un document obert al diàleg i al canvi.

Una manera de ser i d'estar amb els altres i en el món.

Aquest és l'aspecte més important de l'ètica. Els valors, principis, drets i deures morals i la reflexió s'han de fer realitat en una manera de ser i d'estar amb els altres i en el món, en una actitud, en un caràcter i unes virtuts de les persones i les organitzacions, que aquest document vol protegir i incentivar.



Igualtat significa que, pel sol fet de ser persones, tots tenim els **mateixos drets** i que qualsevol tracte diferencial només és admissible o necessari si té per objecte atendre la diversitat o la desigualtat social (discriminació positiva).

La igualtat no està renyida amb la **diversitat**, amb allò que ens fa únics i diferents: els trets físics, la llengua, la religió, el gènere i la sexualitat, les idees, les afeccions, les capacitats físiques, intel·lectuals i del desenvolupament, la biografia, etc.

La igualtat és un dret fonamental que s'ha de respectar i també un reconeixement afectuós de la singularitat de l'altre, un sentiment que ens lliga als altres, sigui quina sigui la seva condició.

1 Igualtat



Tothom té els mateixos drets

Tothom té els mateixos drets, sense cap distinció per raó de naixença, raça, sexe, religió, opinió o qualsevol altra condició o circumstància personal o social.

Els professionals, voluntaris, familiars i qualsevol persona de suport han de vetllar pel respecte als drets de les persones amb discapacitat intel·lectual o del desenvolupament, intervenint en totes aquelles situacions en què es vulneri el seu exercici.

Tothom ha de tenir les mateixes oportunitats

Com que no tots partim de les mateixes capacitats, condicions i circumstàncies perquè la igualtat d'oportunitats sigui real, s'han d'oferir els suports necessaris i raonables a les persones que ho necessiten. La igualtat en la diversitat requereix suports individualitzats.

S'ha de donar suport o promoure tot allò que contribueixi a la qualitat de vida de les persones amb discapacitat intel·lectual o del desenvolupament. També a tot allò que faciliti les relacions socials significatives (amics, parella, familiars, comunitat, etc.) i la inclusió social (educació, feina, habitatge, lleure, etc.).

Una manera diferent de fer les coses

La discapacitat intel·lectual o del desenvolupament comporta sovint una manera diferent de fer les coses. En aquest sentit:

- s'ha de tenir en compte que cada persona té el seu ritme i manera de fer les rutines i les activitats de la vida quotidiana;
- s'han d'oferir les condicions i els suports necessaris i possibles per poder fer les coses d'una manera diferent;

— s'han de promoure les accions necessàries per tal que els espais i recursos de la comunitat compleixin els criteris de disseny universal i siguin, per tant, accessibles a totes les persones.

Imatge i honor

S'ha de lluitar contra totes les formes que estigmatitzen, desmereixen o menyspreen les persones amb discapacitat intel·lectual o del desenvolupament.

Actuar amb llibertat significa:

Decidir...

sobre qualsevol qüestió, gran o petita, que afecta la nostra vida;

sense que ningú ens obligui a decidir-ho, o ens amenaci, o ens faci agafar pors no raonables.

I quan la decisió té conseqüències importants, s'ha de prendre, a més a més:

amb responsabilitat, és a dir:

sense vulnerar drets d'altres persones, **tenint una bona informació**,

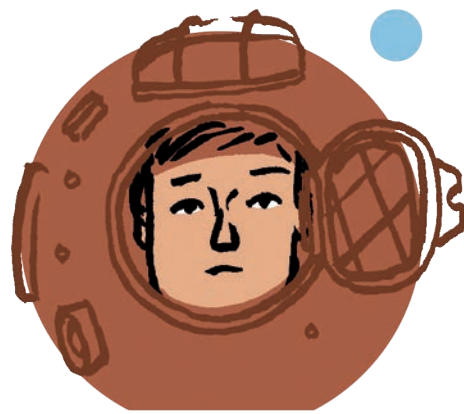
entenent i considerant les diferents opcions i conseqüències,

podent assumir les conseqüències de l'opció escollida.

Fer. No n'hi ha prou a decidir una cosa. Per ser lliure també és necessari que no ens impedeixin fer-la.

Viure. La llibertat és vida, una vida oberta als altres i a noves experiències.

2 Llibertat



Una de les actituds que més amenaça la llibertat de les persones amb discapacitat intel·lectual o del desenvolupament és el paternalisme.

Les persones amb discapacitat intel·lectual o del desenvolupament també assolixen la majoria d'edat i tenen els mateixos drets i anhels que tothom. I per poder-los exercir de vegades només necessiten respecte i llibertat, i altres vegades el suport necessari.

El paternalisme considera que algunes persones no poden pensar, decidir ni fer les coses soles o sense la presència d'un curador i que, per tant, necessiten sempre protecció. El paternalisme és un autoritarisme tou.

Cada persona és lliure de buscar la felicitat a la seva manera

La qualitat de vida i el benestar de les persones depenen en gran mesura de si han escollit o no allò que fan i el seu estil de vida. Ningú pot decidir pels altres la manera de viure i de ser feliç.

Poder-se equivocar i córrer riscos

Exercir el dret fonamental a la llibertat implica la possibilitat d'equivocar-se en les decisions i de córrer riscos. Forma part d'una vida en llibertat. Les persones amb discapacitat intel·lectual o del desenvolupament també tenen dret a equivocar-se i a córrer riscos.

Quan una persona vol realitzar una acció que comporta un risc i no és capaç d'entendre l'abast del perill, té dret a assumir, almenys, riscos que es consideren normals. Ningú li ho pot impedir.

Respectar, fomentar i donar suport

Els professionals, voluntaris, familiars i qualsevol persona de suport, han de respectar la llibertat de les persones amb discapacitat intel·lectual o del desenvolupament, fomentar-la i donar-hi suport quan calgui.

Llibertat per tenir amics i relacions íntimes

Les persones amb discapacitat intel·lectual o del desenvolupament tenen dret, com tothom, a tenir amics, relacions afectives i sexuals.

Impedir, per exemple a través d'una vigilància contínua, que una persona que vol mantenir relacions sexuals les tingui, és vulnerar el dret fonamental de la llibertat.

Les mesures de suport legal

Les mesures de suport legal a la capacitat de decisió i actuació tenen la funció de defensar i protegir els drets fonamentals de la persona, no de manllevar la seva capacitat de decisió.

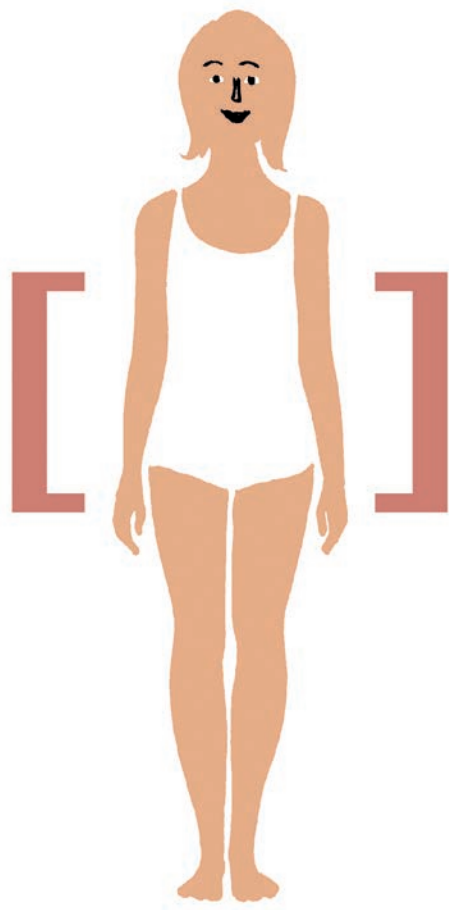
Només es poden limitar accions o prendre decisions per a una altra persona en situacions molt excepcionals i sempre que es donin, almenys, aquestes quatre condicions (que s'han de poder justificar):

- per preservar algun dret fonamental;
- la mesura és necessària, idònia i proporcional;
- la persona no és capaç d'entendre l'abast de la seva acció, perquè té algun tipus d'incapacitat bàsica per fer-ho, i
- si la persona fos capaç d'entendre-ho, estaria d'acord amb la mesura adoptada. S'ha d'optar sempre per la millor interpretació o adaptació possible de la seva voluntat, anhels, història personal o preferències conegudes o intuïdes.

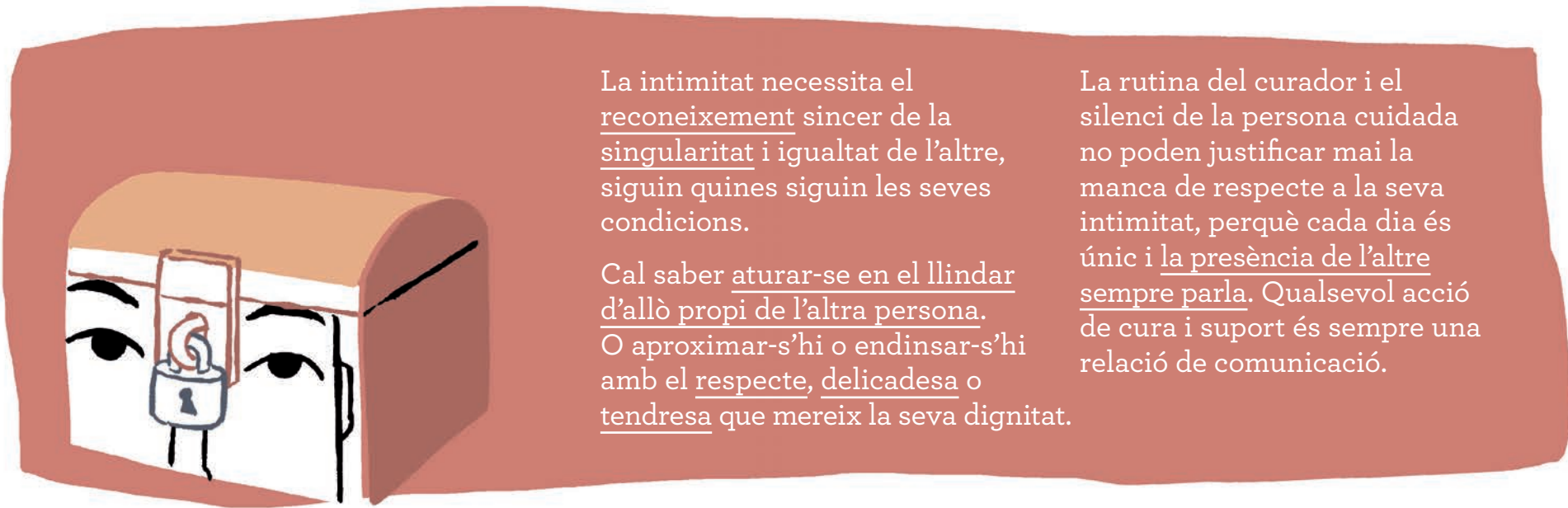
Hi ha parts del nostre cos, coses i espais que ens pertanyen i que són molt importants per a nosaltres, que no volem que altres vegin, toquin o hi entrin. I si ho fan, volem que sigui amb el nostre **permís** i amb **respecte**, **delicadesa** o **tendresa**.

D'aquest vessant de la intimitat se'n deriven els deures del respecte i la delicadesa.

El respecte és una actitud que té en compte la importància i la situació de les persones, animals, plantes i coses. Tractar amb delicadesa significa ser sensible a les característiques pròpies de cada ésser i correspondre-hi amb cura i habilitat.



3 Intimitat del cos, les coses i els espais



La intimitat necessita el reconeixement sincer de la singularitat i igualtat de l'altre, siguin quines siguin les seves condicions.

Cal saber aturar-se en el llinard d'allò propi de l'altra persona. O aproximar-s'hi o endinsar-s'hi amb el respecte, delicadesa o tendresa que mereix la seva dignitat.

La rutina del curador i el silenci de la persona cuidada no poden justificar mai la manca de respecte a la seva intimitat, perquè cada dia és únic i la presència de l'altre sempre parla. Qualsevol acció de cura i suport és sempre una relació de comunicació.

S'ha de respectar i garantir la intimitat

Tothom té dret a la intimitat corporal i psicològica. Els professionals, voluntaris, familiars, persones de suport i persones amb discapacitat intel·lectual o del desenvolupament tenen el deure de respectar i fer respectar aquest dret fonamental.

Espais i moments d'intimitat

Totes les persones han de poder gaudir d'espais i moments d'intimitat per poder estar soles o amb qui vulguin, o poder guardar les seves coses.

A casa i en els àmbits residencials s'ha d'entrar a les habitacions amb el respecte que mereixen aquests espais de privacitat. Els residents han de disposar de llocs (armaris, calaixos, caixes, etc.) en els quals

puguin guardar les seves coses personals, i ningú hi ha de poder accedir sense el seu consentiment.

Higiene personal

Cal ser molt curosos en el tracte i les condicions de suport a la higiene personal, especialment amb les persones que ens pot semblar que no són conscients de la seva intimitat.

En els espais i moments d'higiene personal, s'ha de garantir la intimitat individual, l'atenció ha de ser personalitzada i s'han de respectar, en la mesura del que sigui possible, les preferències de la persona sobre el professional que vol que l'atengui.

Oportunitat de les converses

Massa sovint les persones amb discapacitat intel·lectual o del desenvolupament són empeses a parlar de la seva vida.

S'ha d'estar atent, ser sensible i respectar la voluntat de les persones de no explicar coses personals, per les raons que sigui (perquè no volen, perquè prefereixen fer-ho en un altre moment o espai, o amb una altra persona, etc.).

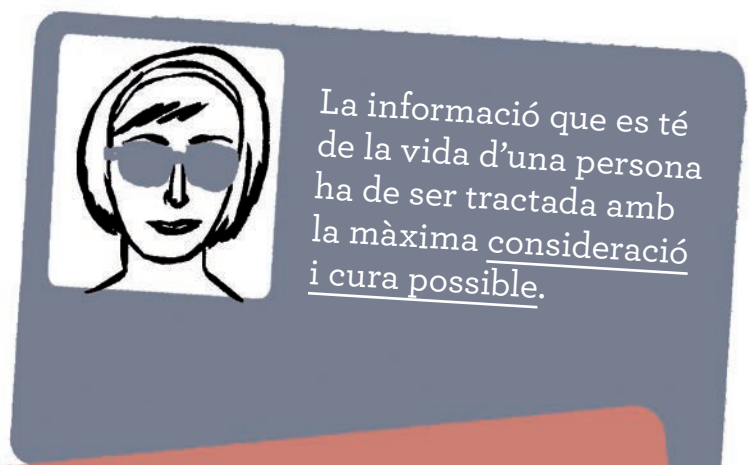
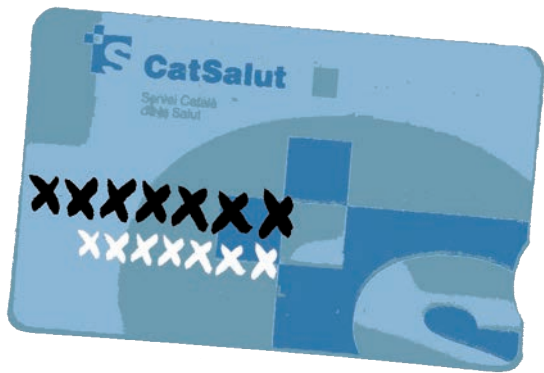
La intimitat no només té a veure amb allò que es pot veure o tocar i amb els espais als quals es pot accedir, sinó també amb la informació que s'obté o es transmet.

D'aquest vessant de la intimitat se'n deriven els deures de la **confidencialitat** i del **secret professional**.

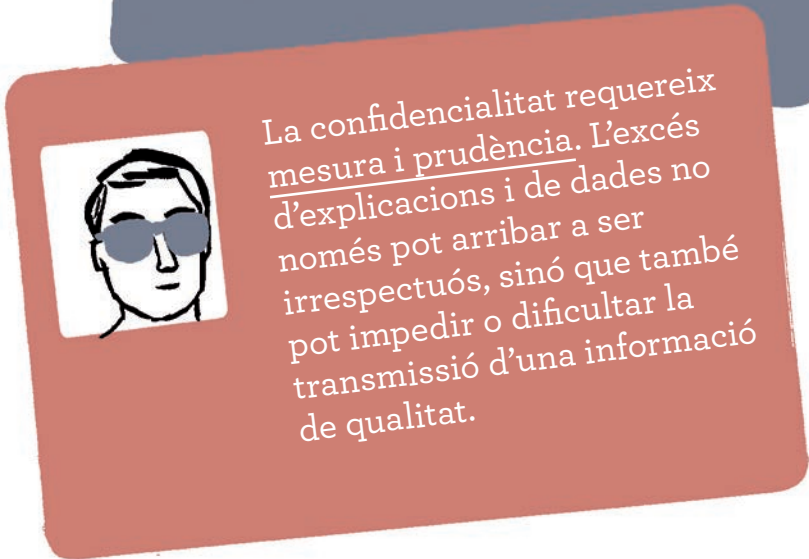
La confidencialitat és un pacte moral, explícit o implícit, de mútua confiança: una persona explica o mostra allò que li és íntim, i l'altra es compromet a no dir-ho a ningú sense el permís de la persona, llevat de situacions molt excepcionals.

Per als professionals i voluntaris, el pacte moral de la confidencialitat és, a més a més, una obligació jurídica: qui trenca el secret professional pot ser penat per la llei.

Intimitat de les dades personals



La informació que es té de la vida d'una persona ha de ser tractada amb la màxima consideració i cura possible.



La confidencialitat requereix mesura i prudència. L'excés d'explicacions i de dades no només pot arribar a ser irrespectuós, sinó que també pot impedir o dificultar la transmissió d'una informació de qualitat.

Recollida de dades personals

Tal com assenyala la llei, abans de recollir informació o imatges d'una persona:

- Se li ha d'explicar per a què es recull, qui hi tindrà accés (o amb qui es compartirà) i a on es guardarà aquesta informació.
- Se li ha de demanar el consentiment o assentiment (és a dir: se li ha de demanar permís).

Si en el futur aquesta informació s'ha de compartir amb altres equips, o s'utilitza per a finalitats diferents a aquelles per a la qual van ser recollides, cal renovar la informació i el consentiment o assentiment.

- Se l'ha d'informar dels drets d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició a totes les seves dades personals.

Així mateix, i tal com assenyala la llei, s'han de recollir les dades justes i necessàries per a les finalitats explícites i legítimes per a les quals s'obtenen.

Secret professional

Qualsevol persona que treballa o col·labora amb una entitat, sigui quina sigui la relació contractual o de col·laboració que hi tingui, té l'obligació moral i jurídica de mantenir el secret respecte de qualsevol tipus de dada personal, ja sigui de les persones ateses o dels companys de feina.

El secret professional només es pot trencar en situacions excepcionals per defensar altres drets fonamentals que en aquella situació són objectivament i raonablement més importants.

Traspàs d'informació

Els professionals, voluntaris, familiars i qualsevol persona de suport tenen molta informació de la vida de les persones amb discapacitat intel·lectual o del desenvolupament que atenen. En aquest sentit, han d'evitar parlar-ne amb frivolitat o en excés i s'ha de traspasar la informació justa i necessària per al bon exercici de la tasca que tenen encomanada.

S'ha de garantir la restricció i els diferents nivells d'accés dels professionals als fitxers de dades personals. S'ha d'evitar que els fitxers de dades personals (arxius, diaris de camp, informes, etc.) siguin percebuts per a la persona o persones de les quals conté informació com un objecte estrany o de poder.

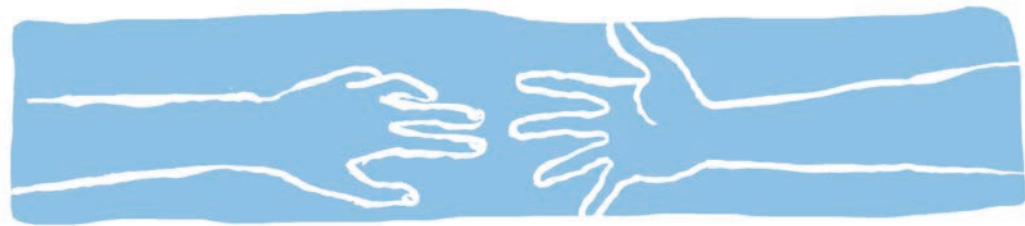
Llevat de casos molt excepcionals, la vida d'una persona no pot estar completament exposada a ningú. Els pares o figures legals de suport, per exemple, no ho han de saber tot.

Comunicacions personals

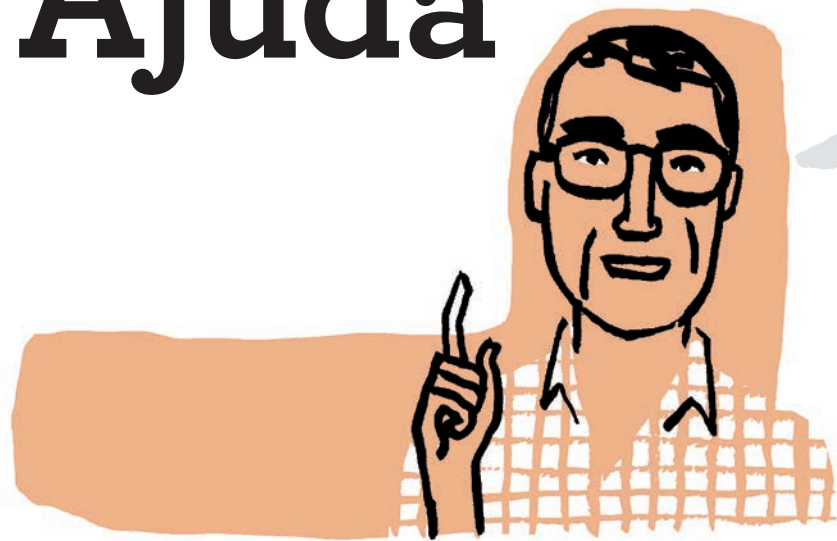
El secret de les comunicacions personals (cartes, correus electrònics, agenda, mòbil, etc.) és un imperatiu moral protegit per la llei i els professionals, voluntaris, familiars i persones de suport han de vetllar perquè ningú el vulneri.

Ajudar significa **influir positivament** en la vida de les persones. Sorgeix de la responsabilitat que tenim cap als altres, sobretot si es troben en situació d'especial vulnerabilitat. De vegades, l'ajuda comporta protecció.

L'ajuda obliga a tenir sempre en compte la **voluntat i preferències** de la persona, l'entramat de relacions socials del qual forma part i a actuar amb justícia.



4 Ajuda



L'ajuda és un valor que ha d'anar acompanyat d'un ferm i sincer **compromís amb la dignitat, la igualtat, la llibertat i la intimitat** de totes les persones, sense excepció. Si no és així, acaba convertint-se en paternalisme, en una relació de poder i en un autoritarisme inacceptables.

Les persones que ajuden altres persones han de tenir una actitud oberta al món **i als altres** i saber que la llibertat comporta riscos i **la possibilitat d'equivocar-se**.

Ningú pot ocupar tot l'espai de l'altre en nom de l'ajuda o la protecció. Si s'ocupa tot, no hi **alteritat**.

Support i estímul de les capacitats

Les persones amb discapacitat intel·lectual o del desenvolupament tenen, com tothom, potencial per aprendre, desenvolupar-se i adaptar-se a l'entorn. Els professionals, voluntaris, familiars i qualsevol persona de suport han de fomentar, amb respecte, les seves capacitats i autoestima, i el seu reconeixement social.

Interès superior de les persones ateses

S'ha de procurar sempre pel bé de les persones amb discapacitat intel·lectual o del desenvolupament. Quan es produeix un conflicte entre els seus interessos i els d'altres agents, tant els familiars i representants com els professionals i voluntaris de Dincat i de les entitats associades, han de prioritzar sempre els drets fonamentals de les persones amb discapacitat intel·lectual o del desenvolupament. En aquestes situacions, cal cuidar molt les relacions afectives i socials que hi ha entre els diferents agents.

Les conductes problemàtiques

L'abordatge de les conductes problemàtiques ha de (i) partir d'un procés d'avaluació de la persona, (ii) perseguir la prevenció d'aquestes conductes a través de modificacions ecològiques, (iii) ser compartit per l'equip i (iv) constar en el pla d'intervenció.

Les accions correctores de la conducta i les contencions verbals, ambientals, físiques, farmacològiques i mecàniques són estratègies d'abordatge de conductes problemàtiques que han de ser evitades. Si no hi ha cap alternativa possible a la seva aplicació, s'han de complir els següents requisits:

- **Necessitat.** La mesura ha de protegir la pròpia persona o tercers d'un mal objectiu, i és el darrer recurs possible després d'haver provat o previst, amb rigor professional, altres procediments menys agressius.
- **Incapacitat natural.** La persona ha de ser incapaç d'entendre el dany que es pot ocasionar a ella mateixa o a altres. En aquelles situacions que ho entengui però no tingui control sobre les seves accions, ha d'haver autoritzat la contenció de forma lliure i informada.

- **Excepcionalitat.** La mesura ha de tenir un caràcter excepcional i breu.
- **Proporcionalitat.** El mal que es vol evitar ha de ser significativament superior al que es pot generar amb la contenció.
- **Acomodació.** La mesura s'ha d'adequar a les especificitats de la persona a la qual va dirigida, per tal d'esdevenir al més eficaç i pacífica possible.
- **Dignitat.** En cap cas pot atemptar contra la dignitat de la persona.
- **Estimació.** La contenció no només s'han d'aplicar de forma justa, sinó també afectuosa. És un acte d'ajuda que s'ha de realitzar amb estimació.
- **Malestar moral.** La mesura ha de provocar un malestar moral raonable en els professionals, familiars o persones de suport. Mai pot formar part de la normalitat.

Les contencions farmacològiques i mecàniques han d'estar prescrites per un metge i se n'han de descriure les característiques d'administració en els plans d'intervenció.

Ser just significa:
respectar i promoure els drets de les persones, sense excepcions, perquè tots tenim els mateixos drets;
tractar les persones tenint en compte les seves diferents situacions i necessitats (equitat), perseguint la igualtat;
reaccionar davant les situacions de vulneració de drets per tal d'eradicar-les.

5 Justícia i cura

En un estat social i democràtic de dret, les persones amb discapacitat intel·lectual o del desenvolupament tenen dret a la protecció social i a rebre les ajudes i suports necessaris per tenir una vida digna i poder exercir la seva ciutadania.

Però amb la justícia no n'hi ha prou. Els éssers vius també necessitem afecte. Tenir cura dels altres significa preocupar-se de forma sincera per la seva situació, ser amable i hospitalari, procurar pel seu benestar.



Universalitat

Dincat i les entitats associades estan obertes a totes les persones amb discapacitat intel·lectual o del desenvolupament i a les seves famílies o persones de suport, i no fan cap discriminació per motius econòmics, de procedència, ètnia o cultura, religió, preferència sexual, comportament de la persona amb discapacitat intel·lectual o del desenvolupament, etc.

Drets i qualitat de vida

Dincat i les entitats associades se solidaritzen i col·laboren amb les iniciatives nacionals i internacionals que persegueixen la millora de les condicions de les persones amb discapacitat intel·lectual o del desenvolupament.

Justícia cordial

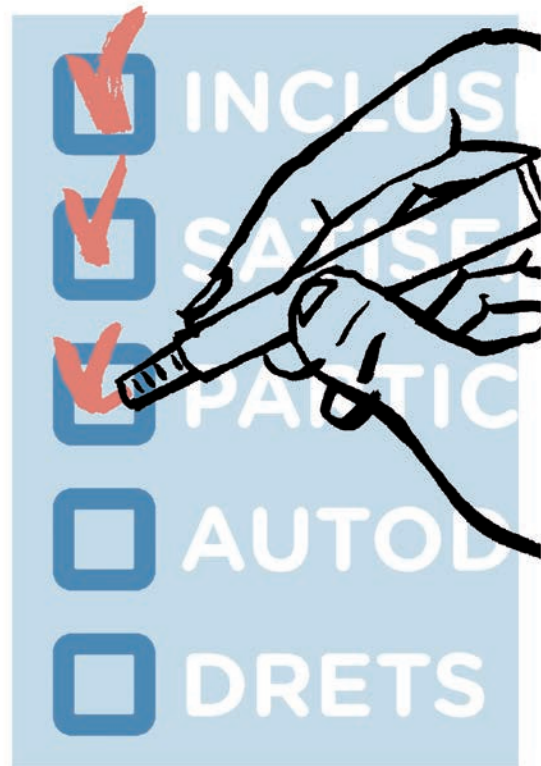
Les normatives i els reglaments estan al servei de les persones, no a l'inrevés. Han de ser els mínims i imprescindibles per gestionar el respecte als drets de les persones, aplicar-se atenent les situacions concretes i ser cordials.

Dincat i les entitats que hi estan associades han de ser justes, però també amables. L'amabilitat, la cura, l'hospitalitat, la cordialitat... s'han de manifestar en totes les relacions humanes i també en aquells aspectes que fan els ambients càlids i còmodes, per exemple l'arquitectura, la decoració, la il·luminació, el so, etc.

Prevenició i reacció davant de situacions d'injustícia i males pràctiques

S'han d'establir procediments que garanteixin la protecció dels drets de les persones amb discapacitat intel·lectual o del desenvolupament i també procediments de denúncia, que han de ser coneguts per totes les persones ateses.

Davant l'indici o la vulneració de drets o males pràctiques, els professionals, voluntaris, familiars i qualsevol persona de suport han d'actuar sempre, i ho han de fer de forma prudent i eficaç. El coneixement de situacions d'abús no pot ser mai silenciats.



La **qualitat** està molt lligada a la **satisfacció** de les **necessitats** dels diferents grups d'interès, que en les nostres organitzacions són fonamentalment les persones amb discapacitat intel·lectual o del desenvolupament.

Les organitzacions preocupades per la qualitat del servei que ofereixen vetllen per identificar aquestes necessitats i apliquen els procediments necessaris per satisfer-les de forma eficient.

Com que les necessitats del usuaris varien, el treball amb qualitat és un procés en constant revisió que implica la millora continuada i que s'orienta cap a l'excel·lència de l'organització.

6 Qualitat

Excel·lència, eficàcia i eficiència

El compromís de Dincat, de les entitats associades i de totes les persones que en formen part, és aconseguir les cotes més altes d'acompliment de la seva missió. Els serveis i suports que ofereixen han de buscar l'excel·lència mitjançant la millora contínua i utilitzant els recursos de la manera més profitosa per a la consecució de la missió (eficàcia), amb control i contenció dels recursos (eficiència).

Atenció personalitzada

Els professionals, voluntaris, familiars i persones de suport vetllaran per una atenció personalitzada, que s'adapti i doni respostes adequades a la situació de cada persona, família o entorn.

Millora continuada

El sistema organitzatiu de Dincat i de les entitats associades ha de permetre que es puguin avaluar i millorar contínuament les maneres de treballar, d'acord amb els processos participatius, l'anàlisi de la satisfacció de totes les persones que hi estan relacionades i el respecte als drets de tothom.

Principi de prevenció

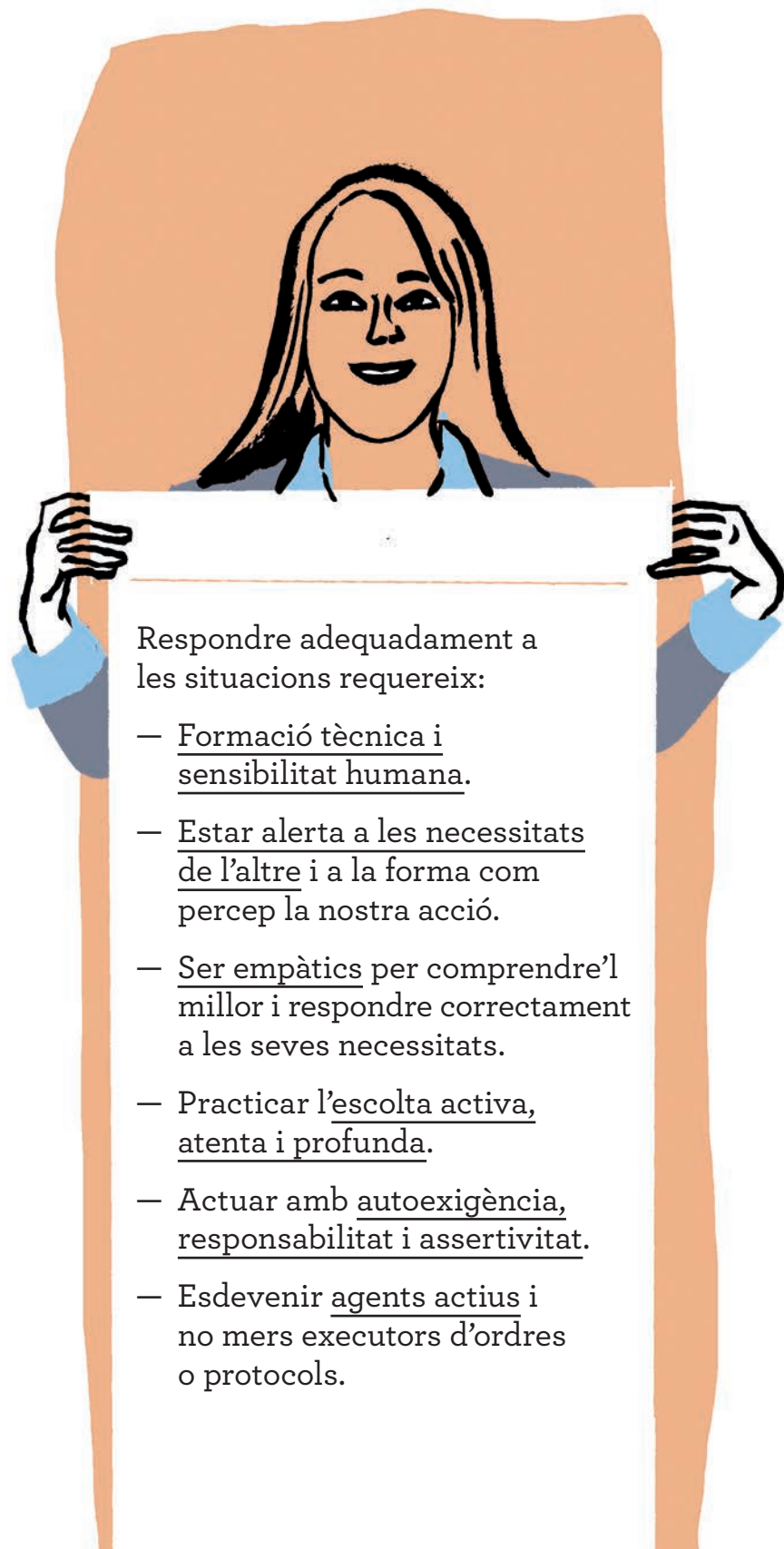
Dincat i les entitats que hi estan associades es comprometen a treballar per aplicar els procediments que orientin les actuacions més cap a la prevenció d'errors que cap a la seva esmena.

Formació, avaluació, innovació i recerca

Els professionals de Dincat i de les entitats que hi estan associades tenen el deure de formar-se permanentment, i les entitats l'obligació d'incentivar-ho i facilitar-ho.

Les bones pràctiques professionals es fonamenten en el respecte als drets humans, l'evidència científica i l'acció deliberativa. És imprescindible un permanent procés d'avaluació i anàlisi dels procediments i també dels errors per extreure'n aprenentatges.

La innovació i la recerca amb garanties ètiques i científiques són imprescindibles per avançar en la millora de la qualitat dels serveis i suports.



7 Participació, transparència i Responsabilitat Social

En una organització, la **participació de les persones** en allò que les afecta és una mostra de reconeixement i un **instrument** cabdal per a la consecució dels objectius. Fa possible un bon clima, la implicació i la creativitat de les persones i la qualitat del servei.

La participació requereix **informació** i **transparència**. La transparència i el coneixement públic de les activitats de Dincat i de les entitats associades és garantia del bon govern i funcionament de l'organització.

Les persones i les organitzacions tenen **responsabilitat** perquè tenen poder (poden fer coses) i llibertat (poden escollir). Qui no pot fer res ni pot triar res no té responsabilitats.

La Responsabilitat Social d'una organització té a veure amb **l'impacte social** i mediambiental que té la seva activitat i amb les accions que pot realitzar per contribuir a un **món més just** i a un desenvolupament sostenible.

Participació

Dincat i les entitats que hi estan associades disposaran dels medis i procediments necessaris:

- per facilitar i estimular la participació de totes les persones en el govern d'allò que les afecta, independentment de la seva situació i capacitat;
- per fer possible que totes les persones, en especial les persones ateses, expressin per elles mateixes les seves propostes, queixes, desitjos i necessitats;
- per detectar les necessitats de tots els agents de l'entitat

Transparència i publicitat activa

Dincat i totes les entitats associades informaran dels seus objectius, estratègies per aconseguir-los, estructura organitzativa, estat de comptes, patrimoni, processos de contractació de persones i serveis, convenis de col·laboració, programació i de qualsevol altra informació que, sense perjudici de la qualitat del servei i de la intimitat dels seus agents, contribueixi a la transparència.

La informació subjecta al règim de transparència s'ha de fer pública d'una manera clara, estructurada i en format reutilitzable seguint el que assenyala la llei.

Utilitat pública

Dincat i les entitats associades han de donar respostes adequades a les necessitats reals de les persones amb discapacitat intel·lectual o del desenvolupament del

seu territori de referència, així com a les seves famílies i persones de suport. Perquè aquest compromís es faci realitat, és imprescindible la col·laboració i harmonia entre les diferents persones i entitats que intervenen en els serveis i suports.

Dincat i les entitats que hi estan associades són entitats sense afany de lucre que persegueixen el bé comú, no els interessos particulars de les persones que en formen part, i eviten la competència deslleial per a la captació d'usuaris, de fons de finançament o altres recursos.

Responsabilitat Social Corporativa

Dincat i les entitats associades són sensibles a les qüestions socials i mediambientals que afecten el seu entorn i el món. És per això que:

- vetllen pels drets socials dels professionals;
- se solidaritzen i col·laboren, en la mesura de les seves possibilitats, amb iniciatives nacionals i internacionals que persegueixen una societat justa i fraternal i la preservació del medi natural a través d'una economia sostenible;
- prenen mesures que contribueixen a l'estalvi de recursos naturals (economia i desenvolupament sostenible, consum responsable, reciclatge, etc.) en les seves instal·lacions i també ho tenen en compte en les relacions i contractes amb altres entitats i empreses.



La confiança,
la companyonia,
el sentit de justícia,
el treball en equip,
l'honradesa,
la capacitat crítica...
són actituds bàsiques
per a la participació,
la transparència i
la responsabilitat.

L'ÈTICA DE DINCAT

Edita:

Dincat Plena Inclusió Catalunya

Amb el suport de:

Generalitat de Catalunya
**Departament de Treball,
Afers Socials i Famílies**



Ajuntament de
Barcelona



Fundación ONCE
para la Cooperación e Inclusión Social
de Personas con Discapacidad



**Plena
inclusión**

Equip de redacció:

Joan Canimas, coordinador
Emili Grande
Josep Tresserras
Susanna Vert
Mònica Platas

Col·laboradors:

Observatori dels drets Dincat
Equip tècnic Dincat
Consorci de Serveis Socials de Barcelona
Ampans
Aspanin
Asproseat
Associació Junts en Acció
Associació Ratio
Escola Carrilet
Escola Crespinell
Fundació Ave Maria
Fundació Pere mitjans
Fundació Tallers de Catalunya
Som Fundació

Disseny:

Pilar Gorriz + Gerard Pellisa

Il·lustracions:

Miguel Gallardo

Impressió:

Ampans

Primera edició:

Barcelona, maig 2016

Dipòsit legal:

DL B 10804-2016